

POPOARELE LUMII (II)

Studiul 5 pentru 3 mai 2025

“Opriți-vă și să știți
că Eu sunt Dumnezeu:
Eu stăpânesc peste
neamuri, Eu
stăpânesc pe
pământ.” Psalmi 46:10

Dumnezeu vrea să cunoaștem dezvoltarea istoriei conflictului deschis dintre bine și rău, dintre Hristos și Satana.

Din acest motiv, el le-a arătat profeților diferitele etape ale conflictului, în special pe cele legate de rolul națiunilor.

Principala sursă a acestei cunoașteri se găsește în Cartea lui Daniel, iar Ioan — în Cartea Apocalipsei — fiind cel care a primit cele mai multe informații despre etapa finală a conflictului.

- ▶ Cunoașterea binelui și a răului.
- ▶ Cunoașterea istoriei:
 - Metale prețioase.
 - Fiare fantastice.
- ▶ Cunoașterea timpului sfârșitului:
 - Pământul și marea.
 - Rămășiță.

CUNOAȘTEREA BINELUI ȘI A RĂULUI

“Dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.” (Geneza 3:5)

Eva a fost ispitită să fie egală cu Dumnezeu, dobândind cunoașterea binelui și a răului. Și, se pare, a avut succes (Gen. 3:5, 22).

Această cunoaștere le fusese în mod clar restricționată de către Dumnezeu (Gen. 2:16-17). De ce le-a interzis Dumnezeu primilor cupluri cunoașterea binelui și răului?

Dacă citești Geneza 3, vei vedea că această cunoaștere nu le-a adus nimic bun. Poate că problema nu era cunoașterea în sine, ci modul de dobândire a acesteia. Dumnezeu a vrut să-i învețe pe cei doi treptat, așa cum sunt învățați copiii la școală. Dar au învățat răul experimentându-l.

Această greșeală a fost repetată de Israel când a cerut un rege. În cele din urmă, Dumnezeu le-a permis să fie supuse altor națiuni, pentru ca ei să știe ce înseamnă să-I slujească Lui și ce înseamnă să slujească națiunilor (2 Cronici 12:8).

CUNOAȘTEREA ISTORIEI

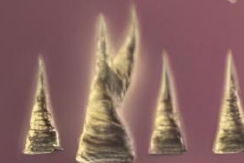

Daniel 2

Daniel 7

Daniel 8

METALE PREȚIOASE

“Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pânțele și coapsele îi erau de aramă; fluierul picioarelor, de fier; picioarele, parte de fier și parte de lut.” (Daniel 2:32-33)

⇒ Babilonul
(605 î.Hr.-539 î.Hr.)

⇒ Medo-Persia
(539 î.Hr.- 331 î.Hr.)

⇒ Grecia [Macedonia]
(331 î.Hr.- 168 î.Hr.)

⇒ Roma
(168 î.Hr.-476 d.C.)

⇒ Împărăția
veșnică

⇒ Roma divizată
(476 d.C.-???)

Regelui Nebucadnețar i s-a arătat istoria națiunilor prin intermediul unei statui cu aspect înfricoșător (Daniel 2:31-45). Devalorizarea progresivă a metalelor a anunțat un declin progresiv al umanității.

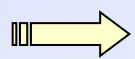
Revoluția industrială, împreună cu teoriile unor oameni precum Darwin și Marx, ne-au făcut să credem că omenirea se poate îmbunătăți până când va atinge o societate perfectă, fără Dumnezeu. Ce s-a întâmplat cu pacea și securitatea sperate la începutul secolului al XX-lea?

Profeția ne-a avertizat deja, iar evenimentele actuale o demonstrează: omul degenerază rapid, mai ales în domeniul moral. Dacă a avut dreptate până în acest punct, putem avea încredere că ceea ce urmează să se întâmple se va întâmpla.

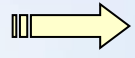

FIARE FANTASTICE

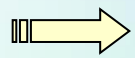
“Daniel a început și a zis: „În vedenia mea de noapte am văzut cum cele patru vânturi ale cerurilor au izbucnit pe Marea cea Mare. Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta.” (Daniel 7:2-3)

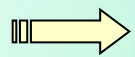
Babilonia
(605 î.Hr.- 539 î.Hr.)

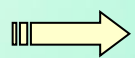
Medo-Persia
(539 î.Hr.- 331 î.Hr.)

Grecia [Macedonia]
(331 î.Hr.-168 î.Hr.)

Roma păgână
(168 î.Hr.-476 d.Hr.)

Roma papală
(476 d.Hr.-???)

De ce să se repete succesiunea imperiilor mondiale într-o altă viziune (Dan. 7:2-3, 16-18)?

În primul rând, pentru a clarifica certitudinea împlinirii sale (Gen. 41:32). În al doilea rând, pentru a arăta relația dintre poporul lui Dumnezeu și istoria națiunilor, căci această viziune a fost dată unui profet evreu, nu unui rege păgân, așa cum este consemnat în Daniel 2.

Aceste națiuni nu aveau să apară pașnic, ci ca urmare a războaielor (vezi Isaia 17:12).

Israelul nu este prezent în conflict; este doar o victimă; un teritoriu care ar trece din imperiu în imperiu; fără autonomie.

Cât de departe de idealul pe care Dumnezeu îl gândise pentru ei! (Ieremia 29:11)

“În istoria popoarelor cercetătorul Cuvântului lui Dumnezeu poate vedea împlinirea literală a proorociilor dumnezeiești. Babilonul, slăbit și doborât în cele din urmă, a dispărut, deoarece în prosperitate conducătorii lui s-au socotit independenți de Dumnezeu și au atribuit slava împărăției lor realizărilor omenești. Împărăția Medo-Persiei a fost lovită de mânia cerului, deoarece în ea Legea lui Dumnezeu fusese călcată în picioare. Temerea de Domnul nu-și găsisese loc în inimile majorității covârșitoare a poporului. Nelegiuirea, hula și stricăciunea predominau. Împărățiile care au venit după ea au fost și mai josnice și mai stricate; ele au ajuns și mai jos și mai decăzute pe scara valorilor morale.

Puterea exercitată de orice conducător de pe pământ este dată de Cer; și reușita lui depinde de folosirea pe care o dă puterii primite.”

E. G. W. (Profeți și regi, pg.501-502)

CUNOAȘTEREA TIMPULUI SFÂRȘITULUI

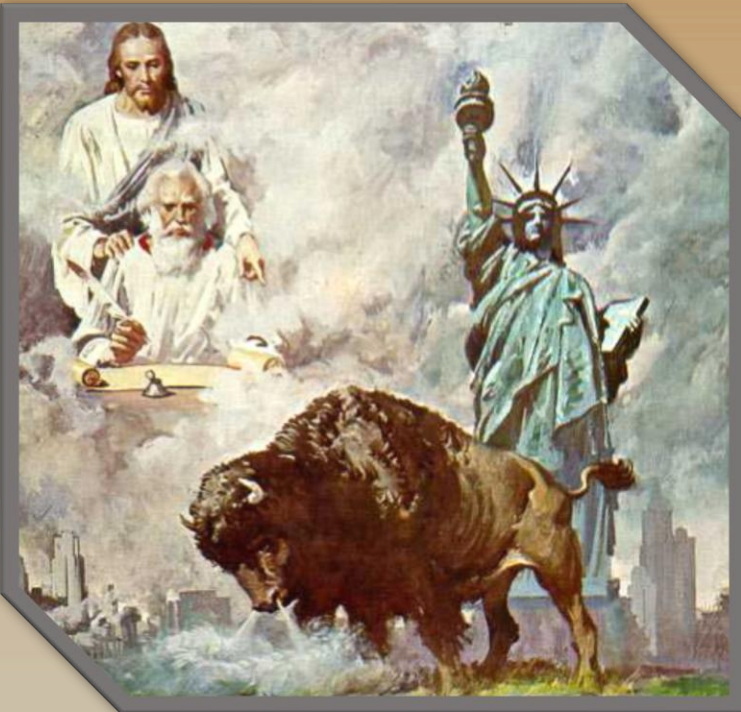
PĂMÂNTUL ȘI MAREA

"[...] Și am văzut ridicându-se din mare o fiară [...] am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară [...]" (Apoc.13:1, 11)

După cum am văzut, marea reprezintă războaie și tulburări. Apocalipsa 17:15 extinde acest concept spunând că apele sunt neamuri, mulțimi care nu sunt conduse de Dumnezeu, ci sunt sub autoritatea celui rău.

Din mare vine fiara care luptă împotriva poporului lui Dumnezeu la sfârșitul timpurilor (Apocalipsa 13:1, 17).

Pământul, pe de altă parte, este depopulat. Este un teritoriu unde biserica credincioasă este luată atunci când mulțimile neconvertite vor să o distrugă (Apocalipsa 12:15-16); o țară a libertății (Statele Unite).

Din pământ se ridică fiara asemănătoare mielului (inițial credincioasă lui Dumnezeu), dar care vorbește precum Balaurul, și care va persecuta biserica credincioasă în timpul conflictului final de pe Pământ (Apocalipsa 13:11-15).

RĂMĂȘIȚA

„Apoi mi s-a zis: „Trebuie să prorocești din nou cu privire la multe noroade, neamuri, limbi și împărați.”” (Apocalipsa 10:11)

Apocalipsa 13 ne arată puterile care vor ataca poporul lui Dumnezeu de pe uscat și de pe mare. Apocalipsa 10 ne arată cum poporul lui Dumnezeu predică ultimul mesaj atât pe uscat, cât și pe mare.

Ap. 10:1

Un înger puternic

Hristos Însuși

Ap. 10:2

Aduce un mesaj pe care îl predică pe pământ și pe mare

Mesajul cărții lui Daniel

Ap. 10:3-4

Interpretarea rămâne “sigilată”

Încă nu era vremea să fie descoperită interpretarea lui Daniel

Ap. 10:5-7

Se interpune un jurământ precum cel din Daniel 12:7

Mesajul este pentru timpul sfârșitului

Ap. 10:8-10

Mesajul avea să fie dulce, dar cu rezultate amare

Predicarea Celei de-a Doua Veniri avea să fie un mare haos

Ap. 10:11

Era necesară o nouă profeție

Biserica Adventista, formată în urma mării dezamăgiri, trebuie să predice lumii mesajul.

“Mesajul din Apocalipsa 14 care proclamă că a sosit ceasul judecății este dat în vremea sfârșitului; iar îngerul din Apocalipsa 10 este reprezentat cu un picior în mare și celălalt pe uscat pentru a arăta că mesajul va fi dus în țări îndepărtate; oceanul va fi traversat și insulele mării vor auzi proclamarea ultimului mesaj de avertizare dat lumii noastre.[...]

Nu a existat niciun nor care să fi căzut asupra bisericii pentru care Dumnezeu să nu fi luat măsuri; nicio forță opusă nu s-a ridicat pentru a contracara lucrarea lui Dumnezeu pe care El n-a prevăzut-o. Totul s-a întâmplat așa cum a prezis El prin profeții Săi. El nu și-a lăsat biserica în întuneric și uitată, ci a arătat prin rostiri profetice ce avea să se întâmple și, lucrând prin providența Sa în locul hotărât al istoriei lumii, a adus la îndeplinire ceea ce Duhul Sfânt le-a revelat profeților Săi ca să prezică. Toate făgăduințele Sale vor fi împlinite.”